

կարծել և կասկածել նոյն են, այսինքն կասկածելն է կայծ-կայծ-ել ձեւն սղեալլ։ Ասկա ի՞նչպէս կրնայ հաշտուիլ միւս հաւաստումին հետ թէ կարծիք և կեղծիք նոյն են։ Քանի որ կեղծին բունն է կեղ, ալ ի՞նչպէս կրնայ կեղը կայծին կամ կարծին հետ նոյնանալ ձայնաբանօրէն և նշանակօրէն։ Կեղեւն կայծին ի՞նչպէս կ'երթայ մարդկային մտածութիւնը։ Աստիկա անկարելի է։ Բայց կայծին կարծիքի բնականօրէն կ'երթայ։ Վասն զի կայծը պղտիկ կամ վաղանցիկ լոյս մ'է, որ բաները ջատ պայծառ և ստոյդ կերպով չի ցուցներ մեզի, և չի թողար որ հաստատ համոզում և աներկրայիլի տեղեկութիւն մը կազմենք նշարուած առարկային կամ շարժումին վրայ, այլ միայն կայծիք մը, կարծիք մը կ'ունենանց, կը նշարենք։

Լեզուարանութիւնը իմաստասիրութիւն մ'ունի, կամ պէտք է որ ունենայ։

Տպթ. Մ. Ստրա Գարեհեւան

Նիւ Եռոք

ԱՌ ՎԵՐ. Հ. Ն. ԱՆԴՐԻԿԵԱՆ

« կարծիք, կեղծիք » բառերուն վրայ բազմավէափի մէջ բացուած վէճը վերջանալու մօտ չերևար զեռ, և ի՞նչպէս կ'ըսէք, « այս երկու բառերուն շուրջը արդէն պղտիկ գրականութիւն մը կազմուած է։ »

Անոնք Հայ լեզուի ամենադիւրին դժուարութիւններէն են սակայն և լեզուին կազմական օրէնքներուն և ներքին և սովորական հանգամանքներուն վրայ փոքր ի՞նչ ուշագիր հայեացը մը կը բաւէ անոնց տեղը՝ դիրքը և լինելութեան կերպը արտայայտելու։ Ես ասոնք շատոնց շարադրաած եմ իմ պատրաստած Համեմատական աշխատութեանս մէջ և չէի ալ ուզեր միջամտել ձեր ներկայ վիճաբանու-

թեանը եթէ համաձայնութիւնը կատարեալ տեսնէի, Բայց որովհետեւ չէ, հարկ կը համարեմ իմ հայեացըներս ալ ներկայացնել ձեզ, եթէ թոյլ կու տաք։

Եւ նախ եղրակացութենէն սկսելով ըսմ որ

կարծիք, կեղծիք, կասկած

Երեքն ալ նոյն են, « կարծ » արմատի ծաւալումներ, կրկնումներ և փոփոխութիւններ որոնց օրինակները չեն պակսիր լեզուին մէջ։ Ուրեմն ձեր վերջին եղրակացութիւնն է ճիշդը որուն հասեր եմ ես ալ իմ հետազօտութեանցս մէջ։ Եւ ահա թէ ի՞նչպէս։

Դիտած եմ որ հայերէնի մէջ կրկնակ բառերը մասնաւոր օրէնքներու կը հպատակին և որոշ դասակարգեր կը կազմեն որոնց մի քանի գլխաւորները նշանակած եմ։

Այսպէս, զոր օրինակ։

Ա. ԴԱՅ

Ան կրկնակներն են որոնց երկու եղրներն ալ ամբողջ են և երբեմն զօդերով և երբեմն առանց ո՛ւ և է միջնորդի զուգուած։

այիւայլ	ծերծեց	շոշոյ(եմ)
ափափ(այ)	ծործոր	շըշը(եմ)
բարդաշ(այք)	կափափի(եմ)	ուտոստ(եռում)
բեկրեկ	կերկեր	չարաչար
գոնագոռնդ	կէշիկ(եմ)	չարչար(աեք)
գորդոր(ամ)	կծուակիծ	պատիստա
գողո(ամ)	կողողիմ	պէսպէս
դկադեկ	կորակոր	չախչախ(եմ)
դողոդ(ամ)	կցից(իմ)	սորոր
երեր	հոսնոս(իմ)	վագիւզ(եմ)
գանեազան	ձգզ(իմ)	վաղիւզ(եմ)
րաքրաք(ուր)	ձափամախ(ուսու)	վաշ վաշ
ժիրածիր	ձղձի(իմ)	փայփայ(եմ)
լիուշի	ձուպոյ(իմ)	փոդիոդ(եմ)
խարխար	մեծաւեծ	փափա(ամ)
խողիոյ(եմ)	մոմս(ամ)	քայրայ(եմ)
խոսխոս(եմ)	յելյեղ(եմ)	քըք(եմ)
ծափափի(եմ)	յօշ յօշ	քրքր(եմ)։

Ա. եղբք ամրողջ, երկրորդը պակասաւոր.

խոփոց(իբ)	իբր խոպ խոփիք
ծերեկեր	» ծեր և ծեր
հազար	» հազ հազ(հեզ=ըստ լոյ)
հակառակ	» հակ առ հակ
հայրայր ¹	» հայր հայր
հաստատ ²	» հաստ հաստ
հայփափ(եմ)	» հայփ հայփ
հեծեծ(անիք)	» հեծ հեծ
հեկեկ(անիք)	» հեկ հեկ
հեղեղ	» հեղ հեղ
հոսա ոտ(եմ)	» հոսա հոս
յորդորչ(եմ)	» յորչ յորչ
շաղփառի	» շաղփ շաղփ
շաղաղ(եմ)	» շաղ շաղ
պատառ	» պառ պառ
սերեկեր	» սեր և սեր
փարար(եմ)	» փարփար
փորոր	» փոր փոր

Առաջինն անխաթար, երկրորդը խանգարեալ.

աղիստաղիս	
խասեմասեն	
խեղուսեկեկ (սմկ.)	
ժակուսեսկ	
ծոսուսեսու (սմկ.)	
կարկասեմ (իբր կարկարեմ)	
հաստամաս (փիսանակ հաստամասու իւլսու վերնոց)	
մեղմեխ	
շողմոց	
սարսափ (իբր սոր սար շոր)	
սպասպաս (սպաս սպաս)	
ցեցամեց	
փասրոս	

1. Ուոյ սեղմեալ էեն է հեթեթ(անց)ը:

2. Այս ըուլոր Պասկերին մէջ, ինչպէս կը տեսնուի, բարին առաջին զերն է միայն պակսածը երկրորդին

Եան. — Այս պատկերի բառերուն մէջ կը դիսուի որ սովորաբար առաջին եղբին առաջին տառը մ ի կը փոխուի կրկնուած պահուն, իսկ հետագային մէջ բոլորովին օտարացած կը տեսնենք:

Առաջինն անփոփոխ, երկրորդը բոլորին օտարածածայն.

բարձրաբերձ	իբր	բարձրաբարձ
դատափեա(եմ)	»	դատադատ
ժանանաժոտ	»	ժանանաժան
իսպամասուդ	»	իսպամասուդ
իսորտուրորտ	»	իսորտուրորտ
ծայրածիր	»	ծայրածայր
հաստարեսու	»	հաստահասու
սայրասուր	»	սայրասայր
սարուս	»	սար սար

Առաջինը պակասաւոր, երկրորդն ամբողջ.

բարափ(եմ)	= բախ բախ
դադար	= դար դար
բարափ(եմ)	= բախ բախ
բարաչ	= բաչ բաչ
բորով	= բով բով
իսպադ	= իսպ իսպ
իսիմ(եմ)	= իսիմիմ(եմ)
կակագ(եմ)	= կակ կագ
շոշարթ	= շորր շորր
պասպակ	= պակ պակ
չերաչերմ	= չերմաչերմ
սասան(եմ)	= սան սան
տատան(եմ)	= տան տան
փափաք	= փաք փաք

անցման պահուն, իսկ այս բառին մէջ երկու զիր միանցաման պակսած են, թէ' սկիզբ է և թէ' վերջնթիր ու

Զ. ԴԱԱ

Առաջինը փոփոխեալ, երկրորդն ան-
փոփոխ.

Աղքա $\left\{ \begin{array}{l} \text{պիղ} \\ \text{Եղա} \end{array} \right\}$ պիղ = պղծապիղ

բարբառ = բառ բառ
բօրբայ(եմ) = բառ = բախ—բախ (եմ)
կարկաս = կաս կաս
ձարձատ(եմ) = ձատ ձատ
սափասառ = սասառ

Է. ԴԱԱ

Առաջինը խանգարեալ, երկրորդն ան-
խաթար.

Դեղե = դե դե

բերե = բե բե

խոհիայր = խայր խայր

ծիծաղ = ծաղ ծաղ

կասկած = կած կած, կայծ կայծ—էն աեց-
ներով՝ կարծ կարծ

կոշկա = կոչ կոչ

կըշիծ = կծկիծ = կիծ կիծ:

կաշա

կեղա $\left\{ \begin{array}{l} \text{յարծ} \\ \text{յարս} \\ \text{յեղա} \end{array} \right\}$ կարծ = կարծակարծ

Ը. ԴԱԱ

Երկու եզրներն ալ տարրեր՝ նոյնիմաստ
բառեր որք իբր բարդութիւն ալ կրնան
նկատուիլ, մեծաւ մասամբ.

այրազան
բարելատ
խանճիխուսն
խորափոր

հարցափորած¹
հեղճամզանկ
յեղափոխ(եմ)
յեղաշրչ(եմ)

Ճեկածուս

հազ և մաշ

հատակոտոր

հարրահասատր

հարրարտակ=(հարրհարրակ) ցիր և ցան

յորձախոր

յոզախեղիր

շատափոյր

ցանուցիր

ինչպէս կ'երկի ուրեմն, կաս և կած
կամ կայծ կամ կեղծ մի և նոյն կարծ ար-
մատին տարրեր կամ այլազանհալ ձեւերն
են և հարկ չկայ կեղ, կեղե, և այլն. նո-
րանոր արմատներ փնտուելու Եւ դիտել
կու տանց մեր պատուական բարեկամ 8.

Ս. Գարրիէլեանին որ «կեղծ»ին մէջի ծ
տառը ահազին արգելը մ'է, զանցառելի
նշաններէն չէ որ «կեղ և կեղե» ին մէջ
կերպով մը լուծուի և անհետանայ, Եթէ
բոլոր զբուռ կորսուած լինէին, միայն կ
և Ե՞ բաւական էին մատնանշելու մօտա-
սոր յարնչական արմատ մը, այսինքն
նոյն ինքն կարծ ը: Եւ ի հաստատութիւն
նաև որ օտար և բռնազատ արմատներու
հետ գործ չկայ հոս, նոյն կեղ ձեւին տար-
րեր իսանգարութերն ալ են, ինչպէս կադ
(ի կազակարծ), կամ յաղ կամ յեղ (ի յա-
գակարծ, յեղակարծ):

Ես կը կարծեմ թէ այս եզրակացու-
թեամբ կրնանք վէճը այլ ևս փակեալ հա-
մարիլ և աւելի կարելոր կէտերու դարձը-
նել մեր ուշադրութիւնը:

Ց. ԹԻՒՐԱՑԵԱՆ

24 Սպտ. 1908

Նիշ-Եօրի

1. «Հարց» «Փորժ»ին մէկ տարրեր մէն է, և և փ
երար ընզգելով չատ անզամ զին պարսկերէնի մէջ
(հայր = pitar = յա): իսկ փորժ նոյն իսկ ա՞յլ
արմատ փուրսի ի: Տեղու չներեր ասկէց աւելի ման-
րամատութեանց մտնել, աշխատութեանս մէջ ընդար-
ձակ խօսուած է այս երեսյթերու մասին: